

ΠΑΝΘΕΣΠΙΡΩΤΙΚΗ

ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΕΝ ΗΓΟΥΜΕΝΙΤΣΗ - ΟΡΓΑΝΟΝ ΕΞΥΠΗΡΕΤΗΣΕΩΣ ΤΟΠΙΚΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ

Ίδρύθη τὸ 1935—Περίοδος Γ΄
Ἀριθμὸς φύλλου 295/26

ΔΕΥΤΕΡΑ 7 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1956

Ἰδιοκτήτης—Διευθυντής
Ι. Κ. ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΗΣ

Αἱ Συνδρομαὶ ΠΡΟΠΑΗΡΩΝΟΝΤΑΙ
Τιμὴ Φύλλου: Δραχ. 1

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

Δήμων, Ἐνώσεων	δρ. 300
Τραπεζῶν	
Κοινοτήτων, Ἐπαγ.	» 200
γελ. Ὁργανώσεων	
Ἰδιωτῶν ἑσῶτ. ἐτήσ.	» 50
» » ἐξαμ.	» 30
Ἐξωτερικοῦ ἐτήσ. δολ.	12
Δημοσιεύσεις κατὰ χι- λιοστὸν χώρου	» 1,5
Κοινωνικά	» 15
Ἐμβλήματα, ἀλληλογραφία:	
Ι. Κ. ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΗΣ	
Ἡγουμενίτσαν	

Η ΧΑΡΑ ΤΗΣ ΑΝΑΣΤΑΣΕΩΣ

Ἀγαλλομένη πανηγυρίζει ἡ Ἀγία μας Ἐκκλησία ἐπὶ τῇ λαμπροφύῳ ἡμέρᾳ τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου, ἀναμνησκομένη τὸν θρίαμβον καὶ τὴν νίκην τοῦ Θεοῦ Αὐτοῦ Ἰδρυτοῦ, τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ, κατὰ τοῦ κράτους τῆς ἁμαρτίας καὶ τῆς νίκης αὐτοῦ κατὰ τοῦ θανάτου, ἀναμείλυνον γη-θασύνων τοὺς πασχάλιους καὶ νικητήριους παιᾶνας μετὰ τὸν φαιδρὸν «ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ». Καὶ αἱ καρδίαι τῶν πιστῶν δορυ-ται ἀπὸ ἀγαλλίαςιν λαο-υτικῇ αἱ ψυχὰς αὐτῶν πλη-μυρίζουν ἀπὸ οὐρανίου χα-ρὰν κορυφομένην παλλομέ-νου τοῦ Πασχαλίου Κανό-νος «Ἀναστάσεως ἡμέρα λα-μπρυνθῶμεν λαοὶ Πάσχα Κυρίου Πάσχα».

Τὸ φαιδρὸν τῆς Ἀναστά-σεως μήνυμα «ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ» συγκινεῖ μυχιά-τατα καὶ τοὺς πλέον γλα-ροὺς περὶ πίστιν αὐτῶν προκα-λεῖ εἰς τὰς ψυχὰς αὐτῶν πό-θους ἱερῶς πρὸς ἑνώσιον με-τὰ τοῦ Θεοῦ, παρὰ τῷ οποί-ω καὶ μόνον εὐρίσκουν τὴν γαλήνην καὶ τὴν χαρὰν αἱ χριστιανικαὶ ψυχὰς. Διὸ εὖω διαύουν καὶ πάλιν οἱ ἱεροὶ ναοὶ ἀπὸ τῆς εὐσεβείας καὶ τῆς ἀγάπης τὰ πνευματικά μῦρα ὡς ἀπὸ φιάλης μυστι-κῆς, ἐνῶ οἱ πιστοὶ προσέρχο-νται λαμπραδοφύοντες διὰ νὰ προσκυνήσουν καὶ προσ-φέρουν τὴν λογικὴν τὴν λατ-ρείαν πρὸς τὸν ἐκ τοῦ Τά-φου Ἀναστάντα Ζωοδότην Κύριον, τὸν ἀνακαινιστὴν τῶν ψυχῶν, τὸν Διδάσκα-λον τῆς Καινῆς ἐντολῆς τῆς ἀγάπης τὸν μέγαν Εἰρηνο-ποιὸν τὸν ὑπὲρ τῆς τῶν ἄν-θρωπων σωτηρίας σταυρω-θέντα καὶ παθόντα καὶ τα-φέντα καὶ δόντα ἑαυτὸν λύ-τρον ἀντὶ πολλῶν.

Κατὰ τὴν Κλητὴν καὶ Ἀγίαν ἡμέραν τῆς Ἀναστά-σεως τοῦ Κυρίου, ἥτις δι' ἡ-μᾶς ἰδίᾳ τοὺς ὀρθοδόξους Χριστιανούς εἶναι ἡ Ἑορτὴ τῶν ἑορτῶν καὶ ἡ πανηγυ-ρίς τῶν πανηγύρεων, μία δύ-ναμις ἀόρατος καὶ μυστικὴ ἔλκει τοὺς πιστοὺς εἰς τοὺς ἱερῶς Ναοὺς, ἵνα ἀκούσουν τὴν ἀφθαστον εἰς γοητείαν ἐκκλησιαστικὴν μας ὕμνο-λογίαν, νὰ δραματισθοῦν τὴν δόξαν τοῦ Ἀναστάντος Κυ-ρίου νὰ μεταφερθοῦν εἰς κό-σμους πνευματικούς καὶ νὰ ἐντροπυφῶνται εἰς τὴν γλυκὴ τάτην τῆς Ἀγίας μας θεη-σκείας χαρὰ, τὴν ὁποίαν με-γαλοποιεῖ καὶ ἐνισχύει ὁ τό-σον γοητευτικὸς πασχάλιος ὕμνος «ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ».

ΔΕΝ ΧΡΕΙΑΖΕΤΑΙ ΚΗΔΕΜΟΝΑΣ Ἡ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ

Ὁ κ. Σαλούκας ἀνέλαβε ὑπὸ τὴν προστασίαν τοῦ τῆς Δικαιοσύνης. Περιττὸς καὶ μά-ταιος κόπος. Ἡ Δικαιοσύνη δὲν ἔχει ἀνάγκη τῆς ἰδικῆς του συμπαράστασιν σήμε-ρον. Ἡ φωνὴ τοῦ κ. Σαλούκα ἐπρεπε ν' ἀκουσθῇ εἰς προγε-νεστέραν ἐποχὴν. Τότε ποὺ καὶ ἡ Διοίκσις καὶ ἡ Δικαιο-σύνη εἶχον παραλύσει. Τότε ποὺ τὰ πάντα ἐρρύθμιζεν ὁ παραγοντισμός. Τότε ποὺ ἡ Διοίκσις εὐρίσκειτο ὑπὸ τὸν ἐλεγχον τοῦ παραγοντισμοῦ. Ἀλλὰ τότε ὁ κ. Σαλούκας δὲν ὕψωσε φωνὴν διαμαρτυ-ρίας. Τὰ αἴσχη ποὺ ἐγένοντο τότε παρήλθον ἀπαρτήρη-τα.

Ὑπῆρξεν ἐποχὴ ποὺ καὶ ἡ Δικαιοσύνη ἐκδημονεῖτο ἀπὸ τὸν παραγοντισμόν. Ὑ-πῆρχον καὶ τότε ἀδόκιμοι δικαστικοί. Ἀλλὰ τὴν ἀγα-θὴν τὴν πρόθεσιν ἐξουδετέρω-νον οἱ κακοὶ συνάδελφοί των. Καὶ ἔτσι ἡ Δικαιοσύνη ὑπέσ-τη διάβρωσιν. Τὸ κοινὸν εἶχε χάσει τὴν ἐμπιστοσύνην τοῦ

ὑπαγορεύει τὰς ἀποφάσεις τῆς. Ἡ ἐμπιστοσύνη τοῦ κοι-νοῦ πρὸς τὴν Δικαιοσύνην ἀ-πεκατεστάθη. Ὁ καθεὶς προ-σέρχεται μὲ θάρρος ἐνώπιον τῆς Δικαιοσύνης σήμερον. Προστατεύεται ἀπὸ τὰ σκώμ-ματα, τὰς βύβρες καὶ τὰς εἰ-ρωνείας. Καὶ εἶναι βέβαιος ὅτι ὁ ἀδικούμενος θὰ δικαιώ-θῃ ὅτι θὰ κριθῇ ἀμερολήπι-τως καὶ ἀντικειμενικῶς. Ὅτι ἡ Δικαιοσύνη θὰ κάμῃ τὸ κα-θῆκον τῆς κατὰ συνείδησιν καὶ ὅχι κατ' ὑπαγόρευσιν. Οἱ σημερινοὶ Δικασταὶ ἐπιτε-λοῦν ἄλλον. Καὶ δι' αὐτὸ ἐ-ξῆρε ἡ ἐφημερίς αὐτὴ ὁσάκις τῆς ἐδόθη ἡ εὐκαιρία, τὸ γι-γάντειον ἔργον ποὺ ἐπιτελεῖ.

Ἀν' ἡ ἀνθρώποις τῆς Δικαιο-σύνης ἀποτελεῖ πρόσκομμα εἰς τὸν παραγοντισμόν αὐτὸ δὲν σημαίνει τίποτε. Ἀν' ἡ Δικαιοσύνη ἐμφανίζεται ἀμει-λικτος πρὸς ὅλους τὰς κατε-υθύνσεις καὶ περιστέλλει τὸν παραγοντισμόν, ἀποδίδου-σα τὸ δίκαιον ὅπου ἀνήκει, εἶναι πρὸς τιμὴν τῆς. Αὐτὸ

Ἐπὶ ταῖς ἑορταῖς τοῦ Πάσχα ἡ «Παν-θεσπρωτικὴ» ἀπευθύνει πρὸς τοὺς φίλους, συνδρομητὰς καὶ συμπατριώτας τὰς καλυτέ-ρας εὐχάς.

εἰς τὴν Δικαιοσύνην τῆς Πατ-ρίδος. Ἡ αἵθουσα τοῦ Δικασ-τηρίου εἶχε μεταβληθῇ εἰς αἵθουσα ταυρομάχων ἐδημι-ουργήθη γενικὴ ἐντύπωσις ὅ-τι αἱ ἀποφάσεις τοῦ Δικασ-τηρίου ὑπαγορεύοντο παρὰ τρίτων. Ἀντικείμενον εἰρωνε-ῖων καὶ σκωμμάτων ἐγένοντο μάρτυρες, κατηγοροῦμενοι καὶ διάδικοι ἐν γένει. Κανεὶς σεβασμὸς ἐκ μέρους συμπρα-τόντων προσώπων τῆς δίκης πρὸς αὐτοὺς. Κάθε προσπά-θεια τρομοκρατίας καὶ κου-ρελιάσεως τούτων κατεβάλ-λετο. Ἡ ἐμπιστοσύνη πρὸς τὴν Δικαιοσύνην εἶχεν ἐκλεί-ψει.

Ἐπρεπε νὰ σταλοῦν στὰ σπίτια των οἱ προδόσαντες τὴν ἀποστολὴν των καὶ νὰ ἐ-πιστρατευθοῦν ἐκ πάσης γω-νίας τῆς Ἑλλάδος οἱ ἐκλεκ-τότεροι, διὰ ν' ἀναλάβουν τὸ ἔργον τῆς ἀνορθώσεως τοῦ κύρους τῆς Δικαιοσύνης εἰς τὴν Θεσπρωτίαν. Καὶ ἤδη αὐτὸ ἐπετεύχθη. Ὁ παραγον-τισμὸς ἔπαυσε νὰ κηδεμονε-ύῃ τὴν Δικαιοσύνην καὶ νὰ

διεκηρύξαμεν καὶ διακηρύττο-μεν. Ἀδιαφοροῦμεν ἂν ὁ κ. Σαλούκας ἔχει διαφορὸν ἀντὶ ληψῆς. Καὶ στὰ θοὰ νερά ἐπι-δικαίει νὰ ψαρεύσῃ θῶν θῆ-λι αἱ ἐμφανίσαι ἑαυτὸν κηδε-μόνα τῆς Δικαιοσύνης. Τέ-τοιο δικαίωμα δὲν ἔχει ἀνάγ-κην τῆς κηδεμονίας οὐδενὸς ὅταν διακομῇται παρ' ἀνθ-ρώπων, ἐχόντων συνείδησιν τῆς ἀποστολῆς των. Τὸ κοι-νὸν εἶναι ἀπολύτως ἱκανοποι-ημένον ἀπὸ τὸ ἔργον τῆς Δι-καισύνης σήμερον. Διότι κα-τάσει τὴν ἀδικίαν, περιστέλ-λει τὰς κακὰς ἐξεις καὶ εἰς τὰ δέματα τοῦ κοινοῦ παροῦ-σιάζεται μετὰ πληρῇ ἐπίγνῳσιν τῆς ὑψηλῆς ἀποστολῆς τῆς. Μέγα καὶ γιγάντειον τὸ ἐπι-τελούμενον ἔργον. Ἀς τὴν ἀποστολὴν λοιπὸν, ἵσχυον νὰ ἐπιτελέσῃ τὸν προορισμόν της. Ἐστὼ καὶ ἂν δυσχερῆσιν τοὺς κακομαθημένους Ἑθνι-κιστὰς ἢ Ἑθνοκαπῆλους, οἱ ὁποῖοι νομίζουν ὅτι ἡ ἀσυδο-σία δύναται ν' ἀποτελέσῃ μό-νον κατὰστάσιν εἰς τὸν τό-πον μας.

ΑΝΤΙ ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑΤΟΣ

ΟΙ ΠΡΟΔΟΤΕΣ ΤΗΣ ΚΑΤΟΧΗΣ (1941 - 1944)

(Συνέχεια ἐκ τοῦ Προηγούμενου)
Ἐνας νέος, ποὺ ὑπῆρξε τὴν θητεία του ὑπὸ τὰς διατα-γάς τοῦ Διευθυντοῦ μας, παρου-σιάσθη καὶ μᾶς εἶπε «Ἐγράψατε στὴν ἐφημερίδα σας ὅτι εἶχε ἀ-νατεθῇ σ' ἑνὸν δοσίλογον ἡ δια-κρίσις ἐντῶπιον τῆς Ε.Ο.Κ.Α. κλπ. Σὰς λέγω, λοιπὸν, ὅτι ἐγὼ εἶμαι ὁ ἀντιπρόσωπος τῆς Ε.Ο.Κ.Α. σ' ὅλην τὴν Β. Ἑλλάδα. Καὶ σὰς παρακαλῶ «δυναμίει τοῦ περὶ τό-που Νόμου» νὰ μὴ πῆτε πῶς σὰς εἶπεν ὅτι ἐγὼ εἶμαι δοσίλο-γος. Διότι ἐγὼ νὰ μὲν καταδικά-σθῃκα εἰς πρόσκαιρον δεσμὸν, ὡς δοσίλογος, πλὴν ὁμῶς ἐπρόκειτο

περὶ Δικαστικῆς πλάνης καὶ ὅτι ἐγὼ ἔχω ἀποκατασταθῇ διὰ Β. Δ. δημοσιευθέντος, εἰς τὴν ἐφη-μερίδα τῆς Κυβερνήσεως! Παρεβέ-χθη, δηλαδὴ ὁ φίλος, ὅτι τὸ δη-μοσιεῖμά μας ἀφορῶσε τὸν ἴ-διον, μολοντὶ δὲν ἀνεγράφετο τὸν ὄνομα του. Ἐτοὶ ἐμάθαμε ὅτι ὑπῆρχον καὶ ἄλλοι δοσίλογοι κα-τὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ποὺ περ-νοῦν ἀπαρτήρητοι. Δὲν γνωρίζουν ἂν ὁ παλαιὸς μας στρατιώτης ἦτο ἢ ὅχι δοσί-λογος καὶ ἂν καταδικάσθῃ ἢ ὅχι. Τὴν πληροφορίαν ποὺ ἀνεγράψα-με μᾶς τὴν ἔδωκε ἑνας παλιὸς χωρὶλας, ποὺ πιστεύουμε ὅτι

ΑΙ ΔΙΑΘΗΚΑΙ

Ἡ δημοσιευθεῖσα διαθήκη τοῦ ἀποβιώσαντος Ἀρ-χιεπισκόπου Ἀθηνῶν Σπυρ. Βλάχου ὑπῆρξε ἀπογοη-τευτικὴ διὰ τὸν Ἡπειρωτικὸν λαόν, ὁ ὁποῖος εἶχε θεοποιήσῃ τὸν θανόντα Ἱεράρχην. Σερὴ στὴν διατύπω-σιν περιέχει ὡς μόνην ἐπιθυμίαν τοῦ μεταστάντος τὴν καλοζῶϊαν τῶν συγγενῶν του. Ἡ ἐντύπωσις, ὡς ἦτο ἐπόμενον, ὑπῆρξεν ἀποκαρδιωτικὴ.

Συνέπεσε τὴν ἰδίαν ἐποχὴν ν' ἀποδημήσῃ πρὸς Κύριον καὶ ὁ ἀειμνήστος Ἀλέξ. Σβώλος, Καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου. Ἀρχηγὸς Κόμματος κλπ. Δὲν ἦτο πλούσιος ὁ Σβώλος. Τὴν μόνην περιουσίαν του, τὴν βιβλιοθήκην, ἐχάρισεν εἰς τὸ Πανεπιστήμιον Θεολο-γικῆς καὶ τὸ σπῆτι τοῦ εἰς τὸν οἶκον τοῦ Φοιτητοῦ. Στὴν σύζυγόν του ἀφῆκε παραγγελίαν ν' ἀρκεσθῇ στὴν σύν-ταξιν. Ἡ αἴγλη τούτου, ὅσο ζοῦσε, δὲν ἐφθάνε τὴν αἶγ-λη τοῦ Δεσπότη μας. Σὺν πένθην ὁμῶς ἔγινε φωτεινό-τερη καὶ λαμπρότερη, γιὰ τὴν ἔδωκε ἀπτὰ δείγματα τῶν ἀνθρωπιστικῶν αἰσθημάτων.

Ὁ Δεσπότης μας ὁμῶς ἐνδιαφέρθηκε γιὰ τὴν κα-λοζῶϊαν τῶν συγγενῶν του καὶ κατεκρήμισε τὸ οἰκο-δόμημα ποὺ εἶχε ἀνεγείρῃ στὰ 70 χρόνια τῆς πολιτο-κίλλου δράσεώς του Ἑλησμόνησε τὴν Ἡπειρον καὶ τοὺς Ἡπειρώτας. Οὐτε δυὸ λέξεις εὐγνωμοσύνης καὶ ἐυχαριστιῶν ποὺ τὸν εἶχε θεοποιήσῃ. Ἑλησμόνησεν ὅ-τι ἀπλοῖκοι ἄνθρωποι, Ἡπειῶται, ποὺ μετὰ τὸν ἰδρωτὰ των εἶχον κερδίσει χρήματα, τὰ ἐδώρησαν τὰ περισ-σότερα εἰς τὴν Ἑλλάδα κυρίως. Καὶ ὑπερῆφανεύεται ὅλη ἡ Ἡπειρος διὰ τοὺς μεγάλους ἀνθρωπιστὰς καὶ εὐεργέτας. Κρίμα διότι ὁ Δεσπότης μας δὲν ἠθέλησε ν' ἀθανατίσῃ τὸ ὄνομά του καὶ νὰ δώσῃ δείγματα ἰσαιοσύνης πρὸς αὐτοὺς, τοὺς ἀπλοὺς ἀνθρώπους, ἀλ-λὰ μεγάλους εἰς πλοῦσια αἰσθημάτων ἀγάπης πρὸς τὴν Πατρίδα καὶ τὴν κοινωνίαν. Καὶ ἔτσι μετὰ τὸν θά-νατον του δὲν ἔμεινε τίποτε ποὺ νὰ μᾶς θυμίζει ὅτι ὁ Δεσπότης μας ἐνδιαφέρθηκε καὶ διὰ τὴν ὑστεροφη-μίαν του. Λυπούμεθα γιὰ τὴν γραμμὴν αὐτῆς, διότι μᾶς περιέβαλε πάντοτε μετὰ τὴν ἀγάπην καὶ ἐκτίμησιν.

ΘΕΛΙΒΕΡΟΝ ΦΑΙΝΟΜΕΝΟΝ

Ἐνας δάσκαλος στὸ ἐδῶ-λιον τοῦ κοτηγορουμένου ἐπὶ ψευδορκίας δὲν εἶναι οὔτε σύ-νθετος οὔτε φυσικόν. Τοῦ δασ-κάλου ἡ ἀποστολὴ εἶναι ἱερά. Τοῦ ἐμπιστεύεται ἡ Πολιτεία τὴν διάπλασιν τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ πνεύματος τῶν νεαρῶν ὑπάρξεων, τῆς ἐλπίδος τοῦ μέλλοντος. Τοῦ ἐμπιστεύεται τὴν διαμόρφωσιν τοῦ χαρακ-τήρος των. Γιὰ νὰ γίνουν κα-λοὶ καὶ ἐνάντεροι πολῖται. Νὰ τοὺς δώσουν τὰ ἠθικά καὶ πνευματικά ἐφόδια ποὺ ἔχουν ἀνάγκη γιὰ νὰ ἐπιπλεύσουν στὴν κοινωνίαν. Καμμία δὲν δι-δασκαλία δὲν μπορεῖ ν' ἀ-ποδόσῃ ἀγλαοὺς καρπούς ὅ-ταν δὲν ὑπάρχει πεποιθίσις ὅτι ὁ δίδασκων δίδει πρῶτα τὸ παράδειγμα. Ὅταν ὁ ἴδιος ἐφαρμόζει τὰ διδασκόμενα καὶ ἐν τῇ πράξει.

Ἀλλ' ἐπιτρέπεται ὁ δάσκα-λος νὰ καθίσῃ στὸ ἐδῶλιον τοῦ καθηγορουμένου ἐπὶ ψευ-δορκίας; Ὁχι, μυριάκις ὅχι. Καὶ ὁμῶς αὐτὸ ἔγινε. Λυπού-μεθα γιὰ τὴν παρατηρήσει-μας αὐτῆς. Γιὰ τὸν δάσκαλον ὑπῆρξε φίλος καὶ συνεργάτης μας καὶ ἄνθρωπος ποὺ εἶχε

ἐκτίμησι στὴν κοινωνίαν, ἡ ὁποία ἀκριβῶς γιὰ τὸν λόγον αὐτὸ εἶχε τὴν ἀπάθειαν νὰ μὴ ἰδῇ τὸν δάσκαλον ψευδοκον-τα, γιὰ νὰ μὴ ἐκπληρώσῃ ὑ-ποχρεώσεις πρὸς βιοπλασισ-τὴν ἐργατήν, τοῦ ὁποίου ἡ στάσις στὸ Δικαστήριον προε-κάλεσε τὸν θαυμασμόν καὶ τὸν Δικαστήριον καὶ τοῦ ἀκ-ροατηρίου ἀκόμη.

Ἡ θέσις τοῦ δασκάλου ἦ-το πολὺ δυσχερὴς. Καὶ ἐσώ-θη ἀπὸ τὴν ἀνθρωπιστικὴν διάθεσιν τοῦ Δικαστηρίου, τοῦ ὁποίου ὁ κ. Πρόεδρος, καλέσας τὸν καθηγορούμενον δάσκαλον, συνέστησε νὰ πλη-ρώσῃ εἰς τὸν μηνυτὴν συμβι-βαστικῶς χιλίαςδραχμὰς ἐν ὧν τι τῶν 2.600, ὑπόλοιπον λογι-σμοῦ ποῦ ἐξήτει ὁ εργολάβος —μηνυτής. Μετὰ τινος ἀντι-ρήσεις τυπικὰς ἢ πραγματι-κάς, ὁ δάσκαλος κατέβαλε εἰς τὸν μηνυτὴν χιλίας δραχ-μὰς. Ὁ μηνυτὴς ὁμῶς δὲν ἐθέωρη-σεν ἱκανοποιητικὴν τὴν ἀπο-ζημίωσίν του, πλὴν τελικῶς ἀπεδέχθη. Ἐδῆλωσεν ὁμῶς τὰ ἑξῆς. «Μ' ἐνδιαφέρει, εἰ-πε στὸ Δικαστήριον, περισσό-τερον ἢ τὴν 2αν σελίδ».

ἂν ἔμενε θὰ ἐπλήρωνε ἀκριβὰ τὴν προδοσίαν του. Δὲν μπορεῖ-σε νὰ ὑπολογίσῃ ὅτι ἡ Πολιτεία ὅχι μόνον ἔδωκεν ἀφῆσιν ἁμαρ-τιῶν στοὺς προδότες, ἀλλὰ καὶ τοὺς τιμὰ, ἀναγνωρίζοντας ὅτι εἶναι ἔθνικοφρονες Ἕλληνες. Καὶ δὲν ἐφυγε μόνον ὁ τίσις. Ἐ-πῆρε καὶ τὴν οἰκονομίαν του μαζί.

Ὅσον βδελυρὰ ὑπῆρξεν ἡ πρά-ξις του, τοσόν εἶναι ἀξέπαινος ποὺ ἐγκατέλειπε τὴν Πατρίδα του, στὴν ὁποία δὲν μποροῦσε πλέον νὰ παραμείνῃ, διότι τὸν περιφρονούσαν ὅλοι καὶ εἶχε κα-θὼν λόγον νὰ μὴ συζῇ πλέον με-τὸς τιμῶν συμπατριωτῶν του. Ἀλλ' ἀφοῦ ὁ πατέρας ἦταν δο-σίλογος γιὰ τὴν ἀπεπατρίσθησιν καὶ τὰ τέκνα του; Διότι προφα-νῶς καὶ αὐτοὶ ἀντελήφθησαν πῶς δὲν εἶχον πλέον θέσιν εἰς τὸν τό-πον τους διότι τὸ στίγμα τοῦ πατέρα εἶχεν ἀντανάγκασιν καὶ στὰ παιδιά του. Φαίνεται ὅτι εἰ-

ΓΑΜΟΙ

Είς την 'Αμερικνή ή Βορείο Ιστούλα δις Δημ. Ντάκον υ-πανδρεύθη τόν κ. Βασ. Στεφ. Μάλλιον. Είς τούς νεόνυμφους καί τόν φίλον μας κ. Δημ. Ντάκον, εκ των άριστων έν 'Αμερική συμπατριωτών καί φίλων μας διαβιβάζομεν τά έγκάρδια συγχαρητήριά μας.

Η «Πανθεσπρωτική»

Αφίξεις

Αφίχθη από τό Γούστερ 'Αμερικής κ. Βικτωρία Ν. Στέφου τό γένος Μάνου εκ Φοινικίου μετά των δύο μικρών της τέκνων πρὸς επίσκεψιν τῶν οικείων της.

Επίσης έξ 'Αθηνών ο κ. 'Αντ Καπλάνης καί εκ Πειραιώς ο φίλος κ. Σπυρ. Ν. Μπότος εκ Φατρικού.

Αφίκετο χάριν των έορτών του Πάσχα έξ 'Αθηνών ο φίλος 'Ιατρός κ. Γιαννόπουλος μετά της κυρίας του.

ΘΑΝΑΤΟΙ

Απεβίωσε πρὸ ήμερῶν ο εκ των παλαιών άρχοντικῶν οικογενειῶν του τόπου μας Εύάγ. Μιχαήλ. Είς τούς οικείους του άπευθύνομεν θερμά συλλυπητήρια.

ΝΕΚΡΟΛΟΓΙΑ

Την 15ην 'Απριλίου άπεβίωσεν έξ έμβολής της καρδιάς ένας εκ των καλύτερων συμπατριωτών μας τῶν 'Αθηνῶν, ο Σωτήριος Μέγγουλης, άρτοποίος εκ Γηρομερίου Φιλιάτων καί θερμός ύπστηρικτής της «Πανθεσπρωτικής».

Υπήρξε τύπος λαμπροῦ πατριώτου καί έξαφρέτου οικογενειάρχου, μειλίχας, τίμιος καί δημιουργικός.

Είς την οικογένειάν του διαβιβάζομεν τά θερμά μας συλλυπητήρια καί εἰς τὸν άλησμόνητον φίλον του εύχόμεθα αἰωνίαν τήν μνήμην καί νά εἶναι έλαφρὸ τὸ χῶμα της 'Αττικής πού τὸν έσέπασε. I. K. O.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ ΝΟΜΑΡΧΙΑΣ

Αλακοινοῦται τοῖς ένδιαφερομένοις ότι προκειμένου κατ' έφαρμογήν τῶν διατάξεων τοῦ Α. Ν. 1795/51 νά συμπληρωθῶσιν αἱ κεναὶ θέσεις 1)ένός έπιβατικῶν αὐτοκινήτου Δημοσίας χρήσεως με έδραν τήν πόλιν Παραμυ-ας, 2)ένός με έδραν τήν πόλιν Φιλιάτων, 3)ένός με έδραν τήν πόλιν 'Ηγουμενίτης καί 4) Δύο με έδραν τήν κωμόπολιν Μαργαριτίου, καλοῦνται οἱ ένδιαφερόμενοι ὥπως έντός μηνός από της δημοσιεύσεως της παρούσης, υποβά-λῳσιν ήμῖν σχετικήν αίτησιν μετά των κεκανονισμένων δικαιολογητικῶν των.

Ο Νομαρχῶν
Ν. ΚΩΣΤΗΣ

χον φιλότιμο οἱ άνθρωποι. Γιατί άλλοιῶς θά έμενον στόν τόπο τους καί θά μπερούσαν νά παριστάνουν καί τόν 'Εθνικόφρονα. Έντούτοις δέν έμειναν. Φαίνεται ότι δέν ήσαν οὔτε θρασεῖς οὔτε άναίσχυτοι. Έλαβον ὅπ' ὅψει των ότι ή άτιμία τοῦ πατέρα άποταλοῦσε στίγμα οικογενειακόν. Δέν έμμοιαζον άλλους πού προσπαθοῦν νά ξεχωρίσουν τάς εὐθύνas των, κατὰ τρόπον πού δέν ταιριάζει στήν 'Ελληνική παράδοση καί τά ήθη καί έθιμα τῆς 'Ελληνικῆς. Διότι έσέκφεθησαν προφανῶς ότι ήμπορεῖ νά ήτο δοσίλογος ο πατέρας, άλλα καί αὐτοὶ δέν ήσαν ολίγωτερον ὀυεῦθυνοι, διότι, ὡς 'Ελληνες δέν έκαμον τὸ καθῆκον τους ὥπως ήρμοζε. 'Ετσι έφριξαν πέτρα πίσω τους καί έφυγαν. Νά τους κακολογῶμενε γι' αὐτό; Δέν εἶναι οὔτε ὀρθόν, αὐτε δίκαιον..... (άκολουθεῖ)

Ενανήλθεν ο κ. Νομάρχης

Επέστρεψεν έξ 'Αθηνῶν, ένθα μετέβη με ὀλιγοήμερον άδειαν ο Νομάρχης κ. Γκότσης.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Θεωρῶ ὀποχρέωσιν νά ευχαριστήσω θερμῶς τὸν έκλεκτόν συμπατριώτην μας καί διακεκριμένον Γιατρὸν γυναικολόγον κ. 'Ηλιαν Πασχόπουλον καί τὸν έτερον διακεκριμένον έπίσης Χειρουργὸν τοῦ Νοσοκομείου Φιλιάτων κ. Παρ. Χρυσόχοῦ, διότι δι' έπιτυχὸς έγχειρήσεως γυναικολογικῆς έσωσαν εκ βεβαίου θανάτου τήν σύζυγόν μου. Ευχαριστῶ έπίσης θερμῶς ὅταν τὸ προσωπικόν τοῦ Νοσοκομείου διὰ τήν πρόθυμον συμπαράστασίν του καί πλήρη έξυπνότητα της συζύγου μου.

Αἰσθάνομαι έπίσης νά εκχυλίζω τὰ πλέον ευγνώμνα αἰσθήματα πρὸς τὸν συγχωριανόν μου κ. Μπέμπτην τὸν δημιουργόν τοῦ ανθρώπινου στικτοῦ τούτου 'Ιδρύματος, ὅπου χιλιάδες ἄποροι καί μη βρίσκουν θεραπείαν.

Τσαμαντᾶ 26—4—56
ο ευγνωμονῶν
Μάρκος I. Περιστέρης

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΘΝΙΚΟΝ ΟΙΚΟΤΡΟΦΕΙΟΝ
ΑΡΡΕΝΩΝ ΦΙΛΙΑΤΩΝ

Αριθ. Πρωτ. 161

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΔΙΑΚΗΡΥΞΕΩΣ

Τὸ 'Εθνικόν Οἰκοτροφεῖον
Ἀρρένων Φιλιάτων
Διακηρύττει ότι

Συμφῶνως τῷ Νόμῳ 2851 (περί ίδρύσεως 'Εθνικῶν 'Οργανοτροφείων κ.λπ.) καί κατόπιν της ὕπ' αριθ. 29154 αποφάσεως της Δ. 'Επιτροπῆς τοῦ 'Εθνικοῦ Οἰκοτροφείου Ἀρρένων Φιλιάτων, έκτίθεται εἰς μειοδοτικὴν δημοπρασίαν τήν 17ην τοῦ μηνός Μαΐου 1956, ήμέραν της 'Εβδομάδος Πέμπτην καί ὥραν 11—12 π. μ. έν Φιλιάταις καί έντῶ συνήθει τόπον τῶν Δημοπρασιῶν, ή ανάδειξις έργολάβων καί χορηγητῶν τῶν κάτωθι:

- 1) Έκτόν (50) δακάδων μέτρων ὀφάσματος θερνῆς καμπαρίνας,
- 2) Πεντήκοντα (50) δακάδων σολοβερμάτων ΚΟΡΡΙΟΝ Ζαφειράκη «'Εξέτρα»
- 3) Έκτόν (100) δακάδων αλευρου πολυτελείας.
- 4) Πεντακοσίαν δακάδων τυροῦ φάτας (500).
- 5) Μιάς ὕδραντλιας
- 6) Ένός ψυγείου
- 7) Μιάς σειρήνος συναγερμοῦ χειροκινήτου.
- 8) Μιάς χειραντλιας.
- 9) Ένός ψαθίνου σαλονίου.
- 10) Έκτόν πενήκοντα (150) πιάτων γλυκίσματος καί,
- 11) Πεντήκοντα στρωμάτων.

Όσοι κ.λπ. εἶναι κατατεθειμένα εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ 'Ιδρύματος, ένθα οἱ βουλόμενοι δύνανται νά λαμβάνωσι γνῶσιν καθ' έκάστην.

Έν Φιλιάταις τῇ 24—4—56
Ο Πρόεδρος της Δ. 'Επιτροπῆς
Γεώργιος Σκανδαράς
Εἰρηνοδίκης Φιλιάτων

Εἰδοποιήσις

Παρακαλοῦνται οἱ εἰς τὸ 'Εξωτερικόν συμπατριῶται μας, εἰς τούς ὁποίους στέλλεται φύλλον μας νά μάς εἰσβάσουν τήν συν'ορμήν των διά νά τούς άποστέλλεται αεροπορικῶς τὸ φύλλον.

Όσοι τυχόν δέν προτίθενται νά στείλουν συνδρομᾶς παρακαλοῦνται νά μάς εἰδοποιήσουν γιά νά διακόψωμεν τήν άποστολή τοῦ φύλλου, γιά νά μή ὀποβληθῶμε εἰς άσκόπους δαπάνας.

Η Διεύθυνσις

Διευθυν. συμφῶνως τῷ Νόμῳ Διευθυντῆς καί Συντάκτῃς I. Οἰκονομίδης 'Ηγουμενίτσα
Τυπογραφείον:
Διονυσ. Κ. Ἀμαράντου
Ἀγ. Πάντων 3 Κέρκυρα

Θλιβερόν τὸ φαινόμενον πού παρουσιάζει ή άγροτική άσφάλεια. "Οχι μόνον από της πλευράς της έλλείψεως καταλλήλου καί έπαρκούς προσωπικοῦ φρουρήσεως της άγροτικῆς περιουσίας, άλλα καί από της πλευράς της έλλείψεως πάσης συνειδήσεως περί τοῦ καθήκοντος σεβασμοῦ της ξένης περιουσίας.

Έχει δημιουργηθῇ συγχυσῖς εκάστης τῶν ὡς άνω κατηγοριῶν — μεταξύ πολίτου καί έξουσίας—ὡς πρὸς τὰ δικαιώματα καί τὰς ὀποχρεώσεις. Τὸ κοινόν συμφέρον δέν ίκανοποιῶν οὔτε ή άκαταλληλότης τῶν ὀργάνων, οὔτε ή νοοτροπία τῶν ιδιοκτητῶν ζῶν νά μή ένδιαφέρονται διά τήν ξένην περιουσίαν.

Απότοκος της έλλείψεως πνεύματος συνεργασίας συννοήσεως καί κατανοήσεως εἶναι ή συνεχή αντίδικία μεταξύ άγροφυλάκων καί πολιτῶν. Οἱ άγροφυλάκες καταναλλέσκουν τὸν περισσότερον χρόνον συντάσσοντες μηνύσεις, επιδίδοντες κλήσεις, περιφερόμενοι κατὰ τήν ὥραν της έργασίας εἰς τὰ χωριά πρὸς έπίδοσιν. Κατέρχονται εἰς τήν 'Ηγουμενίτσαν κλπ. κατὰ τὰς δικασίμους, ὅτε τὰ κτήματα παραμένουν έξ ὅλου λήρου άφροῦρητα. Τές γιορτές έκτελοῦν τές κοινωνικές τους ὀποχρεώσεις. Στους γάμους, κηδείες, χορούς, γλέντια θά εἶναι παρόντες. Καί τὰ κτήματα άφροῦρητα.

Έν τῷ μεταξύ γίνονται ζημιαί. Ἀνακαλύπτονται οἱ δρόμοι ή δέν άνακαλύπτονται. Ὅταν άνακαλύπτονται —πράγμα σπάνιον—δυστροποῦν νά άναγνωρίσουν τήν εὐθύνην καί ν' άποζημιώσουν τὸν ζημιωθέντα. Ὅταν δέν

άνακαλύπτονται, ο άγροφυλάξ θά βρῇ κάποιον ὀυεῦθυον «έκ πληροφορίῳ» διά νά καλύψῃ τήν ιδικήν του εὐθύνην καί οὕτω ὀυεβάλλονται άθρόως μηνύσεις καί πληροῦνται άσφυκτικῶς ή αίθουσα τοῦ Δικαστηρίου από έκατοντάδας ανθρώπων, συνωθουμένων εἰς τήν μικρὴν αίθουσαν τοῦ άκροατηρίου καί εἰς τούς διαδρόμους. 94 δίκαι δι' άγροζήμιας έξειδικάσθησαν τήν παρελθούσαν Τρίτην εἰς τὸ Πταισματοδικεῖον 'Ηγουμενίτσης. Κατὰ μέσον ὅρον 500 άνθρωποι έργατικοί καί γεωργοί καί ὅλοι οἱ άγροφυλάκες άπουσιάζουν από τήν έργασίαν των καί τὸ καθῆκον των. Δεκάδες χιλιάδων έπληρώθησαν εἰς πρόστιμα, Δικηγόρους, άποζημιώσεις, οὔζο καί φαγητόν. Έχάθη τὸ μεροκάματο. Ζημία ὡς εκ τούτου θετική εἰς βάρος της ιδιωτικῆς καί 'Εθνικῆς οικονομίας.

Τὸ φαινόμενον εἶναι άνησυχητικόν καί θλιβερόν. Ἀπευθυνόμεθα πρὸς τὸν κ. Νομάρχην προσωπικῶς διά νά έπιστήσωμεν καί τούτου ιδιαιτέρως τήν προσοχήν. Η κατάσταση της άγροτικῆς άσφαλείας παρουσιάζει άξιοθρήνητον εἰκόνα. Αὐτὸ δέν σημαίνει ότι έξ ὀλοκλήρου τήν εὐθύνην ὀπέχουν τὰ ὄργανα άσφαλείας. Τήν εὐθύνην ὀπέχουν καί οἱ ιδιοκτῆται τῶν ζῶν καί πάντες οἱ μη σεβόμενοι τήν ξένην περιουσίαν. Ἐπιβάλλεται, έπομένως, κάποια βαρύτερα μελέτη τοῦ θέματος. Η νόμιζομεν ότι προέχει ή διαπαιδαγώγησις ταῦ λαοῦ ὡς πρὸς τὸ σημείον τοῦτο, άλλα καί ήρζικῇ άλλῇ τῷ συστήματι άσφαλείας.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΔΗΜΟΣ ΗΓΟΥΜΕΝΙΤΗΣ

Αριθμ. Πρωτοκ. 786

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ

Ο ΔΗΜΑΡΧΟΣ ΗΓΟΥΜΕΝΙΤΗΣ

Διακηρύττει ότι,

Τήν δεκάτην Τετάρτην [14] τοῦ μηνός Μαΐου τοῦ τοῦ χιλοστοῦ έννεακοσίου τοῦ πεντηκοστοῦ έκτος [1956] ήμέραν της έβδομάδος Δευτέραν καί ὥραν 11—12 Π.Μ. έν τοῖς Γραφείοις τοῦ Δήμου 'Ηγουμενίτης θέλει διενεργηθῇ μυστικός μειοδοτικός διαγωνισμός δι' έκπτώσεως επί τοῖς έκάτον επί της τιμῆς τοῦ τιμολογίου δι' ανάδειξιν έργολάβου κατασκευῆς τοῦ έργου «Κατασκευή Δεξαμενῆς 'Υδραγωγείου 'Ηγουμενίτης καί επέκτασις 'Εσωτερικοῦ Δικτύου».

Δεκτοί εἰς τὸν διαγωνισμόν 'Εργολάβοι πάσης τάξεως. Προϋπολογισμός έργου δραχμᾶς 80. 000.

Εγγύσις συμμετοχῆς 5 οιο εἰς τὸν προϋπολογισμόν.

Τὸν 'Εργολάβον βαρύνουν άπασαι αἱ νόμιμοι κρατήσεις ὡς καί τὰ έξοδα δημοσιεύσεως της παρούσης.

Μελέτῃ καί πληροφορίαι παρὰ τῇ Τ.Υ.Δ.Κ. καί εἰς τὰ Γραφεία τοῦ Δήμου.

'Ηγουμενίτσα τῇ 26/5/56

Ο

ΔΗΜΑΡΧΟΣ

[Δημ. Πιτούλης]

21ον Κ.Τ.Ε.Α.

ΝΟΜΟΥ ΘΕΣΠΡΩΤΙΑΣ

ΕΑΡΑ ΗΓΟΥΜΕΝΙΤΣΑ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Κατὰ τήν θεορινήν περίοδον (από 15 'Απριλίου 1956) αύξάνονται τὰ δρομολόγια εἰς τήν γραμμήν Θεσπρωτίας 'Αθηνῶν ὡς άκολουθῶς.

Έκ Θεσπρωτίας. Κυριακήν, Τρίτην, Πέμπτην, Παρασκευὴν ὥρα άναχωρήσεως 3.30' πρωινήν.

Έξ 'Αθηνῶν. Κυριακήν, Τρίτην, Πέμπτην, Παρασκευὴν ὥρα άναχωρήσεως 5ην πρωινήν.

Η «Πανθεσπρωτική» πρῶτη έξ ὅλου τοῦ 'Ηπειρωτικοῦ τύπου άνεκείνησε τὸ ζήτημα της άποζημιώσεως τῶν 'Ηπειρωτῶν ιδιοκτητῶν έπιταχθέντων ὀποζυγίων κατὰ τὸν πόλεμον 1940, άπευθύνουσα άνοικτὴν έπιστολήν πρὸς τὸν Πρωτόπουργόν κ. Καραμανλῆν, δημοσιευθεῖσαν εἰς τὸ ὕπ' αριθ. 20 της 25—3—26 φύλλον αὐτῆς, άπάντησις δὲ τοῦ άρμόδιου ὀπουργοῦ κ. Τσάτσου έδημοσιεύθη εἰς τὸ προηγούμενον φύλλον μας.

Τὸ άνωτέρω φύλλον μας, συνοδευόμενον καί δι' έπιστολῆς, απέστειλεν ή έφημερίς μας καί πρὸς προσωπικούς φίλους βουλευτᾶς καί ὀπουργοῦς της Κυβερνητικῆς παρατάξεως, παρακαλοῦσα τούτους νά φροντίσωσι δά τήν υλοθέτησιν καί ένίσχυσιν τοῦ άγῶνος μας.

Πρὸ ήμερῶν εύρισκόμενος εἰς Παραμυθίαν ο Διευθυντῆς της «Πανθεσπρωτικῆς» έλαβε γνώσιν της ὕπ' αριθ. 102301 17—4—56 ΡΟΝΕΟ 87 έγκυκλίου της Γεν. Δ[ί]σεως Δημοσίου Λογιστικοῦ, εἰς τήν ὀποίαν

Εἰδοποιήσις
Διά τούς έχοντες ζῶα έπιταχθέντα κατὰ τὸν πόλεμον 1940—41

Ο άγών της «Πανθεσπρωτικῆς» διά τήν άποζημιώσιν τῶν ιδιοκτητῶν τῶν κτηνῶν τῶν έπιταχθέντων πρὸς της 28ης 'Οκτωβρίου 1940 συνεχί ζεται τόσον δι' εκείνους πού έχουν τὰς άποδείξεις, ὅσον καί δι' εκείνους πού τὰς έχουν χάσει.

Πληροφοροῦμεν τούς πρώτους (έκείνους πού έχουν άποδείξεις εἰς χεῖρας των) ότι δύνανται νά ὀποβάλλουν ταῦτα, επί άποδείξει παραλαβῆς, εἰς τὰ Δημόσια Ταμεία της περιοχῆς των, τὰ ὀποία ὀποχρεοῦνται νά τὰς συγκεντρώσουν καί κατὰ μήν νά τὰς ὀποβάλλουν εἰς τὸ Γεν. Λογιστήριον διά τήν παρ' αὐτοῦ έκδοσιν τῶν ένταλμάτων πληρωμῆς ἐπ' ὀνόματι των δικαιούχων, ὡς σχετικῇ έγκύκλιος τοῦ 'Υπομργείου Οἰκονομικῶν.

Οἱ άλλοι, πού δέν έχουν τὰς άποδείξεις, ὀρθόν εἶναι νά περιμένουν τήν άπόφασιν τοῦ ὀπουργείου σχετικῶς μετὰ διατυπώσεως πού θά χρειασθοῦν διά ν' άποζημιωθοῦν καί αὐτά.

Οἱ πρώτοι πού θά ὀποβάλουν τὰς άποδείξεις πού έχουν εἰς χεῖρας των εἰς τὰ Δημόσια Ταμεία, πρέπει νά ὀποβάλουν καί βεβαίωσιν της Γ. 'Υπηρεσίας καί της Α.Τ.Ε. ότι δέν έλαβον ζῶα πρὸς άντικατάστασιν τοῦ πρώτου πολέμου 1940—41 έπιταχθέντων κτηνῶν των.

Όποιοι θέλει πλείονας πληροφορίας ἄς μάς γράψῃ έλευθέρως, κλείνοντας έντός τοῦ φακέλλου καί διδραχμὸν γραμματόσημον διά ταχ. τέλη της άπάντησεως μας.

Η Διεύθυνσις

ΑΓΓΕΛΙΑ

Εἰς τὸ μοναδικόν έν 'Ηγουμενίτῃ Βιβλιοθετεῖον τῶν κ. κ. 'Αμπλά καί Κούπη δένονται πάσης φύσεως βιβλία. Τὸ δὲ Τυπογραφεῖον των έκτελεῖ πάσης φύσεως καλλιτεχνικήν έργασίαν ὀπό τούς πλέον συμφέροντας δρους.

Τὰ δρομολόγια έκτελοῦνται καί κανονικῇ Λεωφορεῖα καί πεπειραμένους ὀδηγούς. ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ

Εἰς Ἀθῆνας Πρακτορεῖον Δεληγιάννη 11 τηλ. 593

Εἰς Θεσπρωτίαν εἰς τὰ πρακτορεῖα 'Ηγουμενίτης, Φιλιάτων, Παραμυθίας.

ρητῶς γίνεται μνεία ότι κατόπιν ὀποβληθείσης άναφορᾶς τοῦ Βουλευτοῦ Θεσπρωτίας κ. 'Αθανασάκου, έντελλόμεθα κ.λ.π.»

Επικολούθησε συζήτησις εἰς τήν Βουλὴν επί τοῦ θέματος τούτου, τοῦ άνακινῆθ ἔντος τῶ πρῶτου παρ' ήμῶν, καθ' ήν ὀμίλησαν πολλοὶ Βουλευταί έξ ὅλης της 'Ελλάδος. Έλαβον τὸν λόγον καί ὀρισμένοι 'Ηπειῶται Βουλευταί.

Ηδη διά λόγους δημοκοποιᾶς έκυκλοφόρησαν εύρύτατα εἰς τήν Θεσπρωτίαν άντίγραφα τῶν πρακτικῶν, της Βουλῆς επί τοῦ θέματος τούτου, διά νά παραχθῇ ή έντύπωσις ότι οἱ κυκλοφορήσαντες τ' άντίγραφα αὐτά έδιεφέθησαν μονοπωλιακῶς διά τὸ ζήτημα τῶν άποζημιώσεων τῶν ιδιοκτητῶν έπιταχθέντων κτηνῶν.

Η άλήθεια ὅμως έχει ὡς άνωτέρω έκτίθεται. Καί οἱ ὀψίμως ένδιαφερόντες προσπαθοῦν νά διαστρεβλώσουν τὰ πράγματα κατὰ τήν γνώριμον τακτικήν των.

Ο άγών θά συνεχισθῇ

Ο άγών της έφημερίδος μας διά τήν άποζημιώσιν τῶν ιδιοκτητῶν ζῶων έπιταχθέντων πρὸ της 28ης 'Οκτωβρίου 1940—41 διά τὰς Στρανάγκας της χώρας ήρχισε νά άποδώσῃ καρπούς. Εἰς ἄλλην στήλην δημοσιεύομεν ὀδηγίαν διά τούς ένδιαφερομένους. Ο άγών θά συνεχισθῇ μέχρι πλήρους έπιτυχίας τοῦ σκοποῦ, συνισταμένου ὀπως άποζημιωθοῦν ὀλοι γενικῶς οἱ έχοντες έπιταχθέντα κτήνη κατὰ τὸ 1940—41 εἴτε έχουν, εἴτε δέν έχουν τὰς σχετικές άποδείξεις τῶν έπιτροπῶν έπιτάξεις. Διότι δίκαιον καί λογικόν εἶναι ν' άποζημιωθοῦν ὀλοι. Καί θ' άποζημιωθοῦν ὀπως ὀδηποτε. Αὐτὸ έξαγεται από τὸ κείμενον της άπαντήσεως τοῦ ὀπουργοῦ κ. Τσάτσου, δημοσιευθέντος εἰς τὸ προηγούμενον φύλλον μας.

Θριβερόν φαινόμενον

Συνέχεια εκ της 1ης σελίδος
τερον ή τιμή παρὰ τὸ κέρδος. Ἀποδέχομαι τὰς χιλιάς δραχμᾶς άλλα γιά νά μή νομισθῇ ότι με τήν μνήσιν άπέβληπα νά εκμεταλλεῶ τὸν δάσκαλο, δηλῶ ότι τὸ ποσόν αὐτὸ θά τὸ δωρήσω στήν 'Αγία Τριάδα Φιλιάτων! Ὑστερα ἀπ' αὐτά έσταμάτησιν ή Παιδική άγωγή κατὰ τοῦ δασκάλου.

Θά ήτο εὐτύχημα εἰάν αὐτὸ πού έκαμε ὁ έργολάβος τὸ έκαμε πρῶτα ὁ δάσκαλος. Θά ήτο άπειρώς ίκανοποιητικότερον εἰάν ὁ δάσκαλος άπεδέχετο τὸν συμβιβασμόν μετὰ τὸν έργολάβον καί έλυεν τήν διαφοράν έκτός τοῦ Δικαστηρίου καί ὀχι ὀπό τήν πλειεσιν της άνάγκης. Ο έργολάβος έβγήκε από τήν πάλιν ήθικῶς ίκανοποιημένος. Ὑστερα γὲ δάσκαλος άντελήφθη τὸ σην ήθικήν ζημίαν τοῦ έπρόέβηνσε ή περιπέτεια καί ή άντιδικία μ' ένα έργολάβον, βιοπαλαιστήν; Καί διερωτῶμεθα: Πῶς δέν άντελήφθη έγκαιρῶς τὸ ήθικόν τὸν ὀλοσημα δάσκαλος; Καί πῶς θά άνορθωθῇ ή κοινωνία όταν οἱ πνευματικοί ήγέται σύρονται εἰς τὰ έδῶλια τοῦ κατηγορουμένου επί ψευδορκίας;

Εστείλες τήν συνδρομή;

Ἐν ὀχι τί περιμένεις;